

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 6. junija 2019*

„Predhodno odločanje – Koordinacija sistemov socialne varnosti – Delavci migranti – Uredba (ES) št. 883/2004 – Prehodne določbe – Člen 87(8) – Uredba (EGS) št. 1408/71 – Člen 14c(b) – Delavec, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe in dejavnost samozaposlene osebe v različnih državah članicah – Odstopanja od načela, da se uporabi samo ena nacionalna zakonodaja – Dvojna vključitev – Vložitev zahteve, da bi za osebo veljala zakonodaja na podlagi Uredbe št. 883/2004“

V zadevi C-33/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo cour du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu, Belgija) z odločbo z dne 21. decembra 2017, ki je na Sodišče prispela 18. januarja 2018, v postopku

V

proti

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti),

Securex Integrity ASBL,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi C. Toader, predsednica senata, A. Rosas (poročevalec) in L. Bay Larsen, sodnika,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. decembra 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za belgijsko vlado M. Jacobs in L. Van den Broeck, agentki, skupaj s S. Rodriguesom, avokat,
- za Evropsko komisijo D. Martin in M. Van Hoof, agenta,
- za V, on sam,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. februarja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 87(8) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 (UL 2009, L 284, str. 43) (v nadaljevanju: Uredba št. 883/2004).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med V in Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) (nacionalni zavod za socialno zavarovanje samozaposlenih delavcev, Belgija) ter Securex Integrity ASBL (v nadaljevanju: Securex) v zvezi s tem, ali za V velja belgijska socialna zakonodaja.

Pravni okvir

Uredba št. 1408/71

- 3 Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 (UL 2008, L 177, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), je v členu 14c(b) iz naslova II določala:

„Za osebo, ki je sočasno zaposlena na ozemlju ene države članice in samozaposlena na ozemlju druge države članice, velja:

[...]

(b) v primerih, omenjenih v Prilogi VII:

- zakonodaja države članice, na ozemlju katere opravlja plačano zaposlitev, ta zakonodaja pa se določi v skladu z določbami člena 14(2) ali (3), če opravlja to dejavnost na ozemlju dveh ali več držav članic

in

- zakonodaja države članice, na ozemlju katere je samozaposlena, ta zakonodaja pa se določi v skladu z določbami člena 14a(2), (3) ali (4), če opravlja to dejavnost na ozemlju dveh ali več držav članic.“

- 4 V Prilogi VII k navedeni uredbi so bili navedeni primeri, v katerih sta za osebo istočasno veljali zakonodaji dveh držav članic v skladu s členom 14c(b) navedene uredbe. Med temi primeri je bil v točki 1 te priloge primer, „[k]adar je oseba samozaposlena v Belgiji in redno zaposlena v kateri koli drugi državi članici“.
- 5 Uredba št. 1408/71 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 883/2004, v svoji prvotni različici, s 1. majem 2010, ko se je slednja uredba začela uporabljati.

Uredba št. 883/2004

- 6 V uvodni izjavi 4 Uredbe št. 883/2004 je navedeno, da je treba spoštovati posebne značilnosti nacionalnih zakonodaj na področju socialne varnosti in zato oblikovati le sistem koordinacije.

7 V uvodni izjavi 45 te uredbe je navedeno:

„Države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja predlaganih ukrepov, to je koordinacije ukrepov za zagotovitev učinkovitega uresničevanja pravice do prostega gibanja oseb, in ga je zaradi obsega in učinkov ukrepov torej lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega meje tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja.“

8 Člen 11(1) navedene uredbe določa:

„Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu s tem naslovom.“

9 Člen 13(3) te uredbe določa:

„Za osebo, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe in dejavnost samozaposlene osebe v različnih državah članicah, velja zakonodaja države članice, v kateri opravlja dejavnost zaposlene osebe, ali, če opravlja tako dejavnost v dveh ali več državah članicah, zakonodaja, ki se določi v skladu z odstavkom 1.“

10 Člen 87(8) Uredbe št. 883/2004 določa:

„Če zaradi te uredbe za osebo velja zakonodaja države članice, ki [je druga država, zakonodaja katere zanj velja] v skladu z naslovom II [Uredbe št. 1408/71], se ta zakonodaja še naprej uporablja, vse dokler se stanje ne spremeni in v vsakem primeru največ 10 let od datuma začetka uporabe te uredbe, razen če zadevna oseba zahteva, da zanj velja zakonodaja, ki se uporablja po tej uredbi. Zahteva se predloži v treh mesecih po datumu začetka uporabe te uredbe pristojnemu nosilcu države članice, katere zakonodaja se uporablja v skladu s to uredbo, če naj za zadevno osebo zakonodaja te države članice velja od datuma začetka uporabe te uredbe. Če se zahteva vloži po navedenem roku, velja sprememba uporabne zakonodaje od prvega dne naslednjega meseca.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

11 V je od septembra 1980 do 30. septembra 2007 delal kot odvetnik, vpisan pri odvetniški zbornici v Bruslju (Belgija). V tem obdobju je bil vpisan v Inasti in vključen v belgijski sklad za socialno zavarovanje Securex.

12 V je 30. septembra 2007 zahteval izbris s seznama odvetniške zbornice in posledično izstopil iz Securexa. Istega dne se je začela likvidacija odvetniške pisarne, v kateri je opravljal svojo dejavnost, in V je bil imenovan za likvidacijskega upravitelja.

13 V od 1. oktobra 2007 dela kot direktor pravne službe neke družbe s sedežem v Luksemburgu in je vključen v luksemburški sistem socialne varnosti kot zaposlena oseba.

14 Inasti je 11. junija 2010 zaprosil V za pojasnila o njegovi funkciji likvidacijskega upravitelja. Z dopisom z dne 24. junija 2010 je V odgovoril, da ga zaradi honorarjev, ki mu jih je odvetniška pisarna v likvidaciji izplačala kot likvidacijskemu upravitelju, ni mogoče opredeliti kot samozaposleno osebo, niti ga ni mogoče vključiti v sistem socialne varnosti za samozaposlene osebe.

15 Inasti je 11. decembra 2013 Securexu poslal dopolnilno odločbo v zvezi z dohodki V za leta od 2008 do 2010. Securex je 23. decembra 2013 obvestil V, da je treba glede na informacije, ki jih je posredoval Inasti, šteti, da je od 1. oktobra 2007 vključen v belgijski sistem socialne varnosti kot samozaposlena

oseba z dopolnilno dejavnostjo in da bi zato moral Securexu plačati neporavnani znesek v višini 35.198,42 EUR iz naslova prispevkov in obresti za obdobje od četrtega četrletja leta 2007 do četrtega četrletja leta 2013.

- 16 V je 12. marca 2014 vložil tožbo pri tribunal du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu, Belgija), s katero je izpodbijal svojo vključitev v belgijski sistem socialne varnosti kot samozaposlena oseba z dopolnilno dejavnostjo ter zahtevke Securexa za plačilo socialnih prispevkov.
- 17 Po vložitvi te tožbe je V Securexu poslal častno izjavo o brezplačni naravi svoje funkcije likvidacijskega upravitelja in priložil zapisnik sestanka partnerjev odvetniške pisarne iz postopka v glavni stvari, ki je potekal 24. februarja 2014, v katerem je bilo med drugim ugotovljeno, da je funkcijo likvidacijskega upravitelja opravljal brezplačno od 1. januarja 2010 in da je to ostalo enako do zaključka likvidacije. V istem sporočilu je V zahteval, da od datuma tega sestanka ni več vključen v belgijski sistem socialne varnosti.
- 18 S sodbo z dne 17. avgusta 2016 je tribunal du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu), čeprav je priznalo, da se zakonske obresti, obračunane od socialnih prispevkov iz postopka v glavni stvari, ne dolgujejo za obdobje od oktobra 2011 do septembra 2013, tožbo V zavrnilo kot neutemeljeno.
- 19 V je 22. septembra 2016 zoper to sodbo vložil pritožbo pri predložitvenem sodišču, s katero mu je predlagal, naj spremeni navedeno sodbo, in s katero zlasti zatrjuje, da glede na Uredbo št. 883/2004 Inasti in Securex ne moreta zahtevati plačila prispevkov iz postopka v glavni stvari.
- 20 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da V od 30. septembra 2007, ko je prenehal opravljati svojo dejavnost kot odvetnik, ni bil več vključen v belgijski sistem socialne varnosti. Zato se predložitveno sodišče sprašuje, ali bi V, ki je bil na dan začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 vključen le v luksemburški sistem socialne varnosti, kljub temu moral vložiti izrecno zahtevo v roku treh mesecev v skladu s členom 87(8) Uredbe št. 883/2004, da bi se zanj lahko uporabljala ta uredba.
- 21 Predložitveno sodišče dodaja, da je v skladu s Praktičnim vodnikom o določitvi zakonodaje, ki se uporablja za delavce v Evropski uniji, Evropskem gospodarskem prostoru in Švici, ki ga je pripravila Upravna komisija za koordinacijo sistemov socialne varnosti, prvi pogoj za uporabo člena 87(8) Uredbe št. 883/2004 ta, da zaradi te uredbe za osebo velja zakonodaja druge države članice, „kot je bila že določena“ v skladu z Uredbo št. 1408/71. Po mnenju tega sodišča ta vodnik nakazuje, da se ta določba uporablja, le če je 1. maja 2010, ki je datum razveljavitve Uredbe št. 1408/71 in začetka uporabe Uredbe št. 883/2004, za zadevno osebo dejansko veljala zakonodaja države članice, pristojne na podlagi Uredbe št. 1408/71. Vendar naj tak pogoj ne bi bil izrecno naveden v besedilu člena 87(8) Uredbe št. 883/2004, kar povzroča težave pri razlagi te določbe.
- 22 V teh okoliščinah je cour du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu, Belgija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
 - „1. Ali je treba člen 87(8) [Uredbe št. 883/2004] razlagati tako, da mora oseba, ki je pred 1. majem 2010 začela opravljati dejavnost zaposlene osebe v Luksemburgu in dejavnost samozaposlene osebe v Belgiji, da bi zanj veljala zakonodaja, ki se uporablja na podlagi [Uredbe št. 883/2004], za to vložiti izrecno zahtevo, čeprav v Belgiji pred 1. majem 2010 ni bila vključena v noben sistem in je belgijska zakonodaja v zvezi s socialnim položajem samozaposlenih oseb zanj veljala le retroaktivno, po izteku trimesečnega roka, ki je začel teči 1. maja 2010?
 2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je posledica zahteve iz člena 87(8) [Uredbe št. 883/2004], vložene v zgoraj opisanih okoliščinah, uporaba zakonodaje države [članice], pristojne v skladu z [Uredbo št. 883/2004], z retroaktivnim učinkom od 1. maja 2010?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- 23 Kraljevina Belgija je v svojih pisnih stališčih zatrjevala, da analiza predložitvenega sodišča temelji na napačni dejanski predpostavki, da V 1. maja 2010, na datum začetka veljave Uredbe št. 883/2004, v Belgiji ni bil vključen v noben sistem. Po mnenju te države članice je vključenost V v belgijski sistem socialne varnosti po 30. septembru 2007 ostala neprekinjena zaradi njegove dejavnosti likvidacijskega upravitelja.
- 24 Tako vprašanja za predhodno odločanje postavljata povsem hipotetični problem, ki ni nujen za rešitev spora o glavni stvari, in zato nista dopustni.
- 25 Opozoriti je treba, da je predložitveno sodišče, potem ko je Sodišče na podlagi člena 101 svojega poslovnika nanj naslovilo zahtevo za podrobnejše podatke, pojasnilo, da ob začetku uporabe Uredbe št. 883/2004 ni bilo mogoče šteti, da za V kot samozaposleno osebo zaradi njegove dejavnosti likvidacijskega upravitelja velja belgijska zakonodaja.
- 26 Belgijska vlada je tako glede na pojasnila, ki jih je v odgovoru predložilo predložitveno sodišče, na obravnavi pred Sodiščem navedla, da ne vztraja več pri nedopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe.
- 27 Vsekakor je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso velja, da je Sodišče, če se vprašanja, ki jih postavijo nacionalna sodišča, nanašajo na razlago določbe prava Unije, načeloma zavezano, da o tem odloči, razen če je očitno, da se s predlogom za sprejetje predhodne odločbe dejansko stremi k temu, da bi se izzvala odločitev s konstruiranim sporom ali oblikovala posvetovalna mnenja o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, če zaprosena razlaga prava Unije ni v nikakršni povezavi z resničnostjo ali predmetom spora ali če Sodišče ne razpolaga z dejanskimi ali pravnimi elementi, ki so nujni za koristen odgovor na vprašanja, ki so mu postavljena (sodba z dne 7. decembra 2010, VEBIC, C-439/08, EU:C:2010:739, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 28 V obravnavani zadevi, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 25 sklepnih predlogov, je iz spisa, ki je predložen Sodišču, razvidno, da imata vprašanje, ali je bil V – da bi lahko zanj po 1. maju 2010 veljala izključno zakonodaja, določena na podlagi Uredbe št. 883/2004, v tem primeru luksemburška zakonodaja – dolžan predložiti zahtevo na podlagi člena 87(8) te uredbe, in vprašanje, kakšne so v primeru pritrdilnega odgovora na zgornje vprašanje posledice predložitve take zahteve več let po tem datumu, določen vpliv na rešitev spora o glavni stvari. Odgovor na ti vprašanja namreč neposredno vpliva na določitev števila let, za katera bi lahko belgijski organi od V upravičeno zahtevali plačilo prispevkov.
- 29 Iz tega sledi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vsebinska presoja

- 30 Glede na pojasnila, ki jih je predložitveno sodišče predložilo na podlagi zahteve Sodišča za podrobnejše podatke, je treba šteti, da predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 87(8) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da bi bila oseba, ki je na dan začetka uporabe te uredbe opravljala dejavnost zaposlene osebe v eni državi članici in dejavnost samozaposlene osebe v drugi državi članici – s čimer torej zanjo istočasno veljata zakonodaji s področja socialne varnosti teh dveh držav članic v skladu z naslovom II Uredbe št. 1408/71 – za to, da bi zanjo veljala zakonodaja, ki se uporabi na podlagi Uredbe št. 883/2004, dolžna vložiti izrecno zahtevo v tem smislu.

- 31 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 87(8) Uredbe št. 883/2004 za osebo, za katero zaradi te uredbe velja zakonodaja države članice, ki ni država, katere zakonodaja je zanjo veljala v skladu z naslovom II Uredbe št. 1408/71, določa, da se po začetku uporabe Uredbe št. 883/2004 ta zakonodaja za določeno obdobje še naprej uporablja, če se stanje ne spremeni.
- 32 Ta določba se tako uporablja, prvič, če uporabna zakonodaja spada v naslov II Uredbe št. 1408/71, in drugič, če se stanje ne spremeni (sodba z dne 11. aprila 2013, Jeltens in drugi, C-443/11, EU:C:2013:224, točka 50).
- 33 V zvezi s prvim od teh pogojev ni sporno, da je na dan začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 položaj V spadal na področje uporabe člena 14c(b) Uredbe št. 1408/71 iz naslova II te uredbe. Vendar je treba ugotoviti, da člen 87(8) Uredbe št. 883/2004 izrecno ne ureja položajev, kot so ti iz člena 14c(b) Uredbe št. 1408/71, v katerih se zakonodaja o socialni varnosti dveh držav članic uporablja hkrati, in se zaradi Uredbe št. 883/2004 naprej uporablja samo ena od teh dveh zakonodaj.
- 34 Zato se postavlja vprašanje, ali ta okoliščina preprečuje, da bi oseba, ki je v položaju V, spadala na področje uporabe člena 87(8) Uredbe št. 883/2004.
- 35 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del je (sodba z dne 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, točka 34).
- 36 Iz člena 87(8) Uredbe št. 883/2004, ki je prehodna določba, izhaja, da se nanaša na primer osebe, za katero zaradi Uredbe št. 883/2004 „velja zakonodaja države članice, ki [je druga država, katere zakonodaja je zanjo veljala] v skladu z naslovom II Uredbe [št. 1408/71]“.
- 37 Ker se pridevnik „druga“ nanaša na besedo „država“, se tako zdi, da iz te določbe izhaja, da zakonodajalec Unije ureja položaj, v katerem uporaba zakonodaje države članice nasledi uporabo zakonodaje druge države članice.
- 38 Iz jezikovne razlage člena 87(8) Uredbe št. 883/2004 tako izhaja, da se prvi del povedi nanaša samo na primere, v katerih od datuma začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 za osebo velja zakonodaja države članice, ki ni država, katere zakonodaja je zanjo veljala pred tem.
- 39 Nasprotno, za osebo, za katero sta se v času veljavnosti Uredbe št. 1408/71 sočasno uporabljali zakonodaji dveh držav članic, bi po eni strani na podlagi Uredbe št. 883/2004 še naprej veljala zakonodaja ene od teh dveh držav članic, po drugi strani pa bi se njen položaj spremenil le zato, ker se zakonodaja druge države članice zanjo ne bi več uporabljala.
- 40 V zvezi s sobesedilom, v katero je umeščen člen 87(8) Uredbe št. 883/2004, je treba poudariti, da je bil ob razširitvi Uredbe št. 1408/71 na samozaposlene delavce, vstavljen člen 14c te uredbe, da se določi izjema od pravila o uporabi samo ene zakonodaje, če gre za osebo, ki sočasno opravlja dejavnost samozaposlene osebe na ozemlju ene države članice in dejavnost zaposlene osebe na ozemlju druge države članice. V primerih, navedenih v Prilogi VII k Uredbi št. 1408/71, je za to osebo veljala zakonodaja vsake od teh dveh držav članic.
- 41 Kot je Sodišče že navedlo, je v skladu z uvodnima izjavama 4 in 45 Uredbe št. 883/2004 cilj te uredbe koordinacija sistemov socialne varnosti držav članic za zagotovitev učinkovitega uresničevanja pravice do prostega gibanja oseb. Z navedeno uredbo so bila posodobljena in poenostavljena pravila iz Uredbe št. 1408/71, njen cilj pa je ostal enak cilju zadnjenavedene uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, točka 31).

- 42 Člen 11(1) Uredbe št. 883/2004 ponovno potrjuje načelo uporabe samo ene zakonodaje, v skladu s katerim za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja le zakonodaja ene države članice. Namen tega načela je tako izogniti se zapletom, ki bi lahko nastali zaradi hkratne uporabe več nacionalnih zakonodaj, in odpraviti neenako obravnavanje, ki bi ga za osebe, ki se gibljejo znotraj Unije, lahko povzročilo delno ali popolno prekrivanje zakonodaj, ki se uporabljajo (glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2006, Piatkowski, C-493/04, EU:C:2006:167, točka 21).
- 43 V skladu z načelom uporabe ene zakonodaje člen 13(3) Uredbe št. 883/2004 določa, da za osebo, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v eni državi članici in dejavnost samozaposlene osebe v drugi državi članici, velja zakonodaja države članice, v kateri opravlja dejavnost zaposlene osebe.
- 44 Poleg tega je treba ugotoviti, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 35 sklepnih predlogov, da so bile z Uredbo št. 883/2004 črtane vse izjeme od načela o uporabi samo ene nacionalne zakonodaje, ki so obstajale v Uredbi št. 1408/71.
- 45 V teh okoliščinah razlaga člena 87(8) Uredbe št. 883/2004, ki upošteva sobesedilo, v katero je bila ta določba umeščena, ne more biti v prid nadaljevanju sistema odstopanja, s katerim je določena vključitev v dva sistema, ki ne bi bila v skladu s sistemom, vzpostavljenim s to uredbo, ki temelji na načelu o uporabi samo ene zakonodaje.
- 46 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 36 sklepnih predlogov in kot to izhaja iz Praktičnega vodnika o določitvi zakonodaje, ki se uporablja za delavce v Evropski uniji, Evropskem gospodarskem prostoru in Švici, je namen člena 87(8) Uredbe št. 883/2004 preprečiti številne spremembe zakonodaje, ki se uporablja, ob prehodu na Uredbo št. 883/2004 in zadevni osebi omogočiti „mehak prehod“ v zvezi z zakonodajo, ki se uporablja, če bi med zakonodajo, ki se uporablja na podlagi Uredbe št. 1408/71, in zakonodajo, ki se uporablja na podlagi pravil Uredbe št. 883/2004, obstajalo razhajanje.
- 47 Zakonodajalec Unije je torej s to prehodno določbo želel delavcem zagotoviti določen čas, potreben za prilagoditev, da bi se lahko zlasti seznanili z zakonodajo druge države članice, ki bi bila zanje nova.
- 48 Iz točke 39 te sodbe pa izhaja, da v položaju, v katerem sta za osebo v okviru Uredbe št. 1408/71 sočasno veljali zakonodaji dveh držav članic, uporaba Uredbe št. 883/2004 ne pripelje do tega, da se za delavca uporabi zakonodaja druge države članice, ki bi bila torej nova, ampak povzroči le spremembo njegovega položaja iz razloga, da se zanj preneha uporabljati zakonodaja ene od dveh držav članic, ki je do takrat veljala zanj.
- 49 Glede na zgoraj navedeno in ne da bi bilo treba preučiti drugi pogoj, naveden v točki 32 te sodbe, je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da se člen 87(8) Uredbe št. 883/2004 ne uporablja v položaju, kakršen je položaj V, za katerega sta od datuma začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 na podlagi člena 14c(b) Uredbe št. 1408/71 veljali hkrati zakonodaji dveh držav članic.
- 50 Iz tega sledi, da od 1. maja 2010 osebi, ki je v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, za to, da bi zanj veljala izključno zakonodaja, določena z Uredbo št. 883/2004, in sicer v obravnavanem primeru v skladu s členom 13(3) te uredbe luksemburška zakonodaja, ni dolžna vložiti zahteve iz člena 87(8) Uredbe št. 883/2004.
- 51 Zato je na prvo vprašanje treba odgovoriti, da je treba člen 87(8) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da oseba, ki je od datuma začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 opravljala dejavnost zaposlene osebe v eni državi članici in dejavnost samozaposlene osebe v drugi državi članici – zaradi česar sta torej zanj istočasno veljali zakonodaji s področja socialne varnosti teh dveh držav članic – za to, da bi zanj veljala zakonodaja, ki se uporabi na podlagi Uredbe št. 883/2004, ni bila dolžna vložiti izrecne zahteve v tem smislu.
- 52 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo ni treba odgovoriti.

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Člen 87(8) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009, je treba razlagati tako, da oseba, ki je od datuma začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 opravljala dejavnost zaposlene osebe v eni državi članici in dejavnost samozaposlene osebe v drugi državi članici – zaradi česar sta torej zanjo istočasno veljali zakonodaji s področja socialne varnosti teh dveh držav članic – za to, da bi zanjo veljala zakonodaja, ki se uporabi na podlagi Uredbe št. 883/2004, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 988/2009, ni bila dolžna vložiti izrecne zahteve v tem smislu.

Podpisi